

[Axel Kristensen.]

Patienten ankom altså kl. 16³⁰; der står videre:

„klokken 16⁵⁰ overtog Alexandra Papa narkoselægens arbejde.“

Det skulle altså være efter 20 minutters forløb. Efter frk. Papas egen erklæring er der i hvert fald gået 50 minutter; denne redegørelse er altså i strid med dr. Papas egen erklæring. Således viser det sig stadig væk, at alt det, man får at vide, er så ufuldstændigt, at man ikke kan bedømme sagen som helhed.

Til det ærede medlem hr. Egon Jensen skal jeg kun sige, at alle de forhold, han fremdrog om medicinaldirektørens deltagelse o. s. v., ligger før maj 1961, og i maj 1961 vedtog lægerådet, at der var mulighed for samarbejde. Disse sager henlagdes, således at man ikke kan påberåbe sig dem. Selvfølgelig kan det gøres som et tillæg til, hvad der er sket senere, det er klart; men man kan ikke påberåbe dem som årsag. Så vidt mig bekendt har sundhedsstyrelsen eller medicinaldirektør Frandsen ikke været inddraget i spørgsmålet om dr. Papa.

Til det ærede medlem fru Clara Munck skal jeg kun sige, at man ikke her kan tale om kommunalt selvstyre. De borgere, der bor i Esbjerg, har ikke deltaget i det kommunale selvstyre, der styrer det hospital, hvortil de har sendt deres patienter.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard talte om samarbejde. Det er da klart, at der skal være samarbejde. Det er også derfor, jeg har sagt, at sygehusbestyrelsen har ret til at afskedige dr. Bisgaard. Man har også ret til at afskedige ham, fordi han er rødhåret, hvis man ikke vil have ham. Men man kan ikke afskedige ham og behandle sagen på den måde, som det er sket, og man kan ikke have den uro, som nu hersker omkring hospitalet. Både af hensyn til lægerne, af hensyn til sygehusbestyrelsen, af hensyn til patienterne og af hensyn til helheden vil det være væsentligt at få en undersøgelse som den foreslåede.

Der er talt meget om vort retsvæsen, og jeg beder de ærede medlemmer tænke over, hvad det er, man siger. Man siger, at dr. Bisgaard kan gå rettens vej. Dr. Bisgaard har imidlertid ikke kunnet få udleveret

akterne i sagen. Han vil ikke kunne kræve undersøgelse uden at vide, hvad det er, han skal forlange undersøgt i alle tilfælde; det vil sige, at han må kende, hvad der foreligger, for at kunne rejse sagen på fornuftig måde. Det har man nægtet ham.

Dernæst vil sagen ganske selvfølgelig gå til højesteret. Det vil sige, at der antagelig vil gå et par år. Vi har den situation, at formanden for sygehusforeningen, hr. Stockholm, også er formand for Glostrup sygehus, der siger, at fordi lægerne har en indbyrdes sag om noget — skønt sygehuset i Odense har sagt, sagen om overlæge Bisgaard er endeligt afsluttet — kan dr. Bisgaard ikke få lov til at virke som 1. reservelægevikar i nogle måneder på Glostrup sygehus. Hvordan tror man så man vil stille sig, hvis han har en retssag løbende? Skal han så være afskåret fra at virke i 2-3 år, hvor længe det kan stå på, i sin gerning som læge, en højtuddannet læge? Det er faktisk den trussel, han stilles over for ved erklæringen om, at fordi lægerne har indbyrdes en retssag om kollegiale forhold o. lign., kan han ikke fungere som 1. reservelæge i nogle måneder på Glostrup sygehus. Hvorledes vil han så være stillet i tilfælde af, at han lægger sag an mod sygehuset i Odense? Jeg synes ikke, det er rimelige vilkår. Det vil blive en uhyre kostbar sag, som vil tage en masse arbejde, og som vil være ødelæggende for dr. Bisgaard, hvis han skal klare sig gennem retsmaskineriet. Jeg tvivler ikke om, at domstolene vil behandle sagen ordentligt, men det er ikke en rimelig udvej for overlæge Bisgaard til at få sagen undersøgt.

Jeg har stadig væk ikke taget standpunkt, men jeg mener, at dr. Bisgaard må have krav på, at sagen bliver tilstrækkeligt og grundigt oplyst, således at man ved, hvad det er, der er foregået.

Egon Jensen: Jeg vil blot i al stilfærdighed gøre det ærede medlem hr. Axel Kristensen opmærksom på, at sagen bliver afgjort her i folketingssalen. Det er klart, at sagen også har været drøftet i min gruppe som alle andre sager, men afgørelsen træffes her. Det troede jeg det ærede medlem var klar over. Jeg ønsker ikke nu lige så lidt som før at drøfte det konkrete i sagen, men